

...Els fadrins com guerrers que fan via ardits la puntegen, les verges no tant; més devots d'una santa armonia tots van els compassos i els passos comp[
[tant...

Què clara la visió de Maragall, al escriure aquests versos plens de vida! I el jovent riu gojós, mentre la sardana «amb pausa i amb mida va lenta oscilant». Els vellets tremolant murmuren per si mateixos no sé què, potser un plany, per no tenir les cames joves i valentes i anar com en altres temps a puntejar la nostradansa...

Mireu... un jove i una donzella, agafats timidament de les mans, ballen també la sardana. Ell és bru, té els cabells negres com les mores dels esbatzers i uns ulls parladors que entren al cor; ella es rossa com una garba de blat, daurat pel sol i té ulls de cel i cara de roses. ¿Què passarà en els seus dintres que al topar-se les seves mirades han cuitat a baixar confosos fins a terra els seus ulls? La sardana s'acaba. El jovent punteja incansable i bellugadís. Per fi el jove obra els llavis per parlar i unes paraules dolces i manyagues com l'oreig del matí, cauen suaument damunt el cor de la nina, com les gotes de rosada damunt les flors. Ella abaixa els ulls enrojolada, els llavis del jove es mouen inquiets i els dos semblen esponjar-se d'alegria .. Què s'hauran dit? tal volta ço que feia tant de temps que tenien tancat dintre llurs cors, aquell amor que no gosava esclatar

La sardana és al fi i els dos enamorats apropats, amorosament l'un a l'altre fan cep a un

reconet de la plaça i mentres el jovent riu satisfet, ells parlant-se dolçament, comencen un idil·li, teixit d'il·lusions i d'esperances.

La nit exten sa capa per embolcallar la terra, els estels que surten per el firmament amb el seu constant guspirejar sembla que també volen puntejar, la lluna exten sa cabellera platejada, la foscor ja ha embolcallat la terra i encara el vent fa arribar a mes oïdes les rialles dringadores de la plaça i les últimes notes d'una sardana.

RAMON FERRER MONTPLET

Acte trascendental

Ho fou la benedicció i inauguració de la Sucursal del Banc de Catalunya, que tingué lloc en la nostra vila, el dia 20 de Març, a les cinc de la tarda. En mig d'una nombrosa i escullida concurrència, en la que hi havien representacions de totes les classes socials de la nostra població, feu la benedicció del local Mossèn Miquel Gou, vicari de la parròquia, a qui havia delegat el Sr. Rector, que per causes imprevistes, havia degut absentar-se de la mateixa. De fora hi assistiren els senyors: Lo-santos, director del Banc a Barcelona; Mateu, director de la Sucursal de Girona; Quintana, secretari del Consell de Girona; Vilallonga, Canadell i Surroca, apoderats de Barcelona i Rull, alt empleat del Banc.